

ΛΩΤΟΣ

9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ

Κάρλο Κολόντι

Ο συγγραφέας του ΠΙΝΟΚΙΟ

Ο Πίνης,
το ροζ
πιθηκάκι,
σε περιπέτειες

Εικονογράφηση:
Άξελ Σέφλερ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE ADVENTURES OF PIPÌ THE PINK MONKEY

Από τις Εκδόσεις Alma Classics Ltd, Λονδίνο 2016

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Πίπης, το ροζ πιθηκάκι, σε περιπέτειες**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Carlo Collodi

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστίνα Μανιά

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Axel Scheffler

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνια Λαδοπούλου

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

© Κειμένου: Alessandro Gallenzi, 2016

© Εικονογράφησης: Axel Scheffler

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2018

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2350-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2351-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Κάρλο Κολόντι

Ο συγγραφέας του ΠΙΝΟΚΙΟ

**Ο Πίνης,
το ροζ
πιθηκάκι,
σε περιπέτειες**

Διασκευή:
Αλεσάντρο Γκαλέντσι

Μετάφραση:
Χριστίνα Μανιά

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΑΛΕΞΑΝΤΡΟ ΓΚΑΛΕΝΤΣΙ είναι ο ιδρυτής των Εκδόσεων Hesperus Press και Alma Books. Η ποιητική του συλλογή, *Modern Bestiary – Ars Poetastrica*, εκδόθηκε το 2005 κερδίζοντας την αναγνώριση των κριτικών. Το σατιρικό του μυθιστόρημα, *Bestseller*, εκδόθηκε το 2010 και, στη συνέχεια, ακολούθησε το *InterRail* το 2012 και *The Tower* το 2014. Για τη μετάφραση του ποιήματος *Η Απαγωγή της Μπούκλας (The Rape of the Lock)* του Αλεξάντερ Πόουπ κέρδισε το Βραβείο της Βιβλιοθήκης του Μονσέλιτσε το 2010.

Ο ΑΞΕΛ ΣΕΦΛΕΡ γεννήθηκε στο Αμβούργο στη Γερμανία. Σπούδασε Ιστορία της Τέχνης προτού μετακομίσει το 1982 στο Ηνωμένο Βασίλειο για να σπουδάσει εικονογράφηση στην Ακαδημία Τέχνης στο Μπαθ. Από τότε δουλεύει ως εικονογράφος στο Λονδίνο. Είναι γνωστός για τα παιδικά βιβλία που έχει εικονογραφήσει κυρίως μέσα από τη συνεργασία του με τη συγγραφέα Τζούλια Ντόναλντσον. Μαζί δημιούργησαν το *The Gruffalo*, που έχει πουλήσει πάνω από δέκα εκατομμύρια αντίτυπα σε σχεδόν εξήντα χώρες. Ζει στο Λονδίνο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο Πίπης, το ροζ πιθηκάκι, σε περιπέτειες....	7
Επιπλέον υλικό για τους νεαρούς	
αναγνώστες	101
Ο συγγραφέας.....	103
Το βιβλίο	106
Οι χαρακτήρες.....	112
Άλλοι διάσημοι μυθοπλαστικοί πίθηκοι	116
Κάνε ένα τεστ	119
Σύντομο λεξικό της γλώσσας των πιθήκων ...	123

Ο ΠΙΠΗΣ,
ΤΟ ΡΟΖ ΠΙΘΗΚΑΚΙ,
ΣΕ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Μια φορά και έναν καιρό, στη φημισμένη χώρα Χαλαμπαλού, ζούσε μια μικρή οικογένεια πιθήκων: η μαμά, ο μπαμπάς και τα πέντε παιδιά τους, όλα αγόρια, που ήταν τόσα δα μικρούτσικα. Η οικογένεια ζούσε στα κλαδιά ενός γιγάντιου δέντρου στη μέση του δάσους και πλήρωνε ενοίκιο δεκαπέντε δαμάσκηνα τον χρόνο σε έναν γέρο, υπεροπτικό γορίλλα που ισχυριζόταν πως ήταν ο ιδιοκτήτης.

Από τα πέντε μικρά πιθηκάκια, τα τέσσερα είχαν σκούρο σοκολατένιο τρίχωμα, ενώ το μικρότερο – ποιος ξέρει από ποια διαστροφή της φύσης– ήταν καλυμμένο από την κορφή ως τα νύχια με ένα ροζ τρίχωμα, που θύμιζε τα πέταλα ενός μαγιάτικου τριαντάφυλλου. Και γι' αυτό τον λόγο όλοι, στο σπίτι και στο δάσος, τον φώναζαν Πίπη, που στη γλώσσα των πιθήκων σημαίνει ακριβώς αυτό: «που έχει χρώμα τριαντάφυλλου».

Ο Πίπης δεν έμοιαζε με τα αδέρφια του ή με τα άλλα πιθηκάκια που ζούσαν γύρω από το δέντρο τους, κι όχι μόνο επειδή ήταν ροζ. Είχε χαρούμενο, έξυπνο μουτράκι, σκανταλιάρικα, παμπόνηρα, σπινθηροβό-

λα μάτια, γελαστό στόμα, και λεπτό, νευρώδες σώμα, ευλύγιστο σαν λάστιχο. Η αλήθεια είναι πως ήταν πολύ ομορφούλης.

Αν τον έβλεπε κάποιος να χοροπηδάει τριγύρω και να κάνει όλο αυτό τον σαματά θα μπορούσε εύκολα να μπερδευτεί και να τον περάσει για οκτάχρονο ή εννιάχρονο αγόρι: σαν αγόρι κυνηγούσε πεταλούδες και έπιανε φωλιές πουλιών, σαν αγόρι μασουλούσε λαίμαργα ό,τι έβρισκε μπροστά του, ακόμα και άγουρα φρούτα, και σαν αγόρι –ένα αγόρι χωρίς τρόπους– σκούπιζε το στόμα του με την ανάστροφη της παλάμης του έχοντας μπουκωθεί με φαγητό και προτού αρχίσει να γλείφει ένα ένα τα δάχτυλά του.

Το μεγαλύτερο πάθος του Πίπν, όμως, ήταν να αντιγράψει τους ανθρώπους και ό,τι έκαναν αυτοί. Μια ζεστή καλοκαιρινή μέρα, καθώς περιπλανιόταν στο δάσος κυνηγώντας γρύλους, τζιτζίκια κι άλλα έντομα, είδε έναν γεράκο να κάθεται κάτω από ένα δέντρο και να καπνίζει μια πίπα. Ο Πίπνς μαγεύτηκε.

«Αχ», μονολόγησε, «πόσο θα ήθελα να έχω αυτό το κλαδάκι που βγάζει καπνό! Τα αδέρφια μου θα έσκαγαν από τη ζήλια τους αν με έβλεπαν να βγάζω σύννεφα καπνού από το στόμα μου σαν αυτόν εδώ!»

Ο απογευματινός ήλιος ήταν δυνατός και η ζέστη αφόρητη. Έπειτα από λίγο ο γεράκος χασμουρήθηκε, ακούμπησε την πίπα του που σιγόκαιγε στο χορτάρι και αποκοιμήθηκε. Ο Πίπνς με πολύ προσεκτικές κινήσεις κατέβηκε αθόρυβα από τον κορμό του δέντρου. Κρατώντας την αναπνοή του, άπλωσε σιγά

σιγά το χέρι του, στη συνέχεια άρπαξε την πίπα και ανέβηκε πάλι βολίδα τη στιγμή που ο άντρας ξύπνησε και άρχισε να του φωνάζει να σταματήσει.

Πίσω στο σπίτι του, στην κορυφή του δέντρου, φώναζε τα αδέρφια του και τους έδειξε πώς μπορούσε να βγάει καπνό από το στόμα του. Τότε ξέσπασε πανδαιμόνιο στα κλαδιά. Ο μεγαλύτερος αδελφός του, ο Ντόντο, ήθελε να δοκιμάσει την πίπα και τη βούτηξε από τον Πίπη, ενώ τα υπόλοιπα αδέρφια χοροπηδούσαν, γελούσαν και τσίριζαν από ενθουσιασμό. Ένα από τα μικρότερα πιθηκάκια, ο Μπάμπα, έπεσε από το δέντρο και χρειάστηκε να ανεβεί κουτσαίνοντας έχοντας πλαντάξει στο κλάμα, περισσότερο επειδή νευρίασε παρά επειδή πόνεσε.

Ανήσυχoi από όλη αυτή την αναστάτωση η μαμά και ο μπαμπάς του Πίπη έτρεξαν να δουν τι συνέβαινε. Βρήκαν τον Γκούγκου και τον Μέμε να παλεύουν για την πίπα, και τον Ντόντο να βήχει και να φτύνει ανάμεσα στα γκρίζα σύννεφα καπνού που έβγαιναν από τη μύτη και το στόμα του.

Ο μπαμπάς του Πίπη κούνησε το κεφάλι του. «Ποιανού ήταν αυτή η ιδέα;»

Τέσσερα καφέ δαχτυλάκια έδειξαν το μικρό ροζ πιθηκάκι.

«Του Πίπη ήταν», είπε ο Μπάμπα βουρκωμένος. «Έκλεψε το ξύλο που καπνίζει από έναν άντρα μέσα στο δάσος».

Ο μπαμπάς τους κούνησε ξανά το κεφάλι του. «Δεν πρέπει να κλέβεις, Πίπη», του είπε με μειλίχια

φωνή, «και δεν πρέπει να καπνίζεις. Πρέπει να θυμάσαι πως κάθε πράξη έχει και συνέπειες: αν κλέψεις σήμερα, θα έχεις μπλεξίματα αύριο. Και μπορεί το κάπνισμα να σου φαίνεται διασκεδαστικό τώρα, αλλά μπορεί να σε βλάψει στο μέλλον. Δεν πρέπει να αντιγράφεις αυτά που κάνουν οι άνθρωποι: κάποια μέρα θα μεγαλώσεις και θα το καταλάβεις, γιε μου. Αλλά αν δεν είσαι προσεκτικός τώρα, μπορεί να είναι πολύ αργά τότε».

«Συγγνώμη, μπαμπά», είπε ο Πίπης χαμογελώντας πονηρά. Καθώς ήταν ο αγαπημένος του μπαμπά, ήξερε ότι ό,τι σκανταλιά και να έκανε θα τη γλίτωνε στη χειρότερη με καμιά παρατήρηση. «Δε θα το ξανακάνω», πρόσθεσε ρίχνοντας ένα βλέμμα που μαρτυρούσε ακριβώς το αντίθετο.

«Πολύ καλά», είπε ο μπαμπάς του Πίπη παίρνοντας την πίπα από τα χέρια του Μέμε, ο οποίος του την έδωσε γκρινιάζοντας. «Τώρα θα σας πω μια ιστορία». Με ένα νεύμα κάλεσε τη γυναίκα του να καθίσει δίπλα του. Τα πέντε πιθηκάκια πήδηξαν σε ένα κλαδί απέναντί του και κάθισαν στη σειρά από το πιο ψηλό στο πιο κοντό. Ο Πίπης κάθισε στην άκρη του κλαδιού. «Είναι για έναν άνθρωπο – έναν άντρα που έζησε μετανιώνοντας για μία και μοναδική πράξη που έκανε όταν ήταν νεότερος».

«Ποιος είναι; Ποιος είναι;» φώναξαν τα πιθηκάκια που άκουγαν πάντα με μεγάλη ευχαρίστηση τις ιστορίες του πατέρα τους.

«Το όνομά του είναι Γουργούρης», είπε. «Αλλά δεν

τον έλεγαν έτσι πάντα. Όταν ήταν μικρός, ήταν ένα όμορφο αγόρι, όπως είστε εσείς όμορφα πιθηκάκια, αλλά τότε...»

«Τότε τι; Τότε τι; Πες μας, μπαμπά».

«Τότε, όπως σας είπα, έκανε ένα λάθος. Δεν κράτησε μια υπόσχεση που είχε κάνει, και γι' αυτό τιμωρήθηκε».

«Τι συνέβη, μπαμπά;» φώναξε ο Μπάμπα.

«Ήταν ερωτευμένος με ένα όμορφο κορίτσι που το έλεγαν Μπέλα. Θα παντρεύονταν σύντομα και της είχε υποσχεθεί να της φέρει μερικά γαλάζια λουλούδια για το νυφικό της. Τα μάζευε στο δάσος, όταν είδε έναν γέρο να κάθεται κάτω από ένα δέντρο και να καπνίζει μια *πάφα πούφα*, ακριβώς σαν αυτή εδώ». Ο μπαμπάς κούνησε μπροστά τους την πίπα και κάρφωσε το βλέμμα του στον Πίπη, που κοιτούσε αλλού.

«Ο Γουργούρης δεν είχε δει ποτέ του *πάφα πούφα* και ήθελε να τη δοκιμάσει, έτσι τη βούτηξε από τον γέρο και έφυγε τρέχοντας. Το θέμα είναι πως δε γνώριζε ότι ο άντρας εκείνος ήταν μάγος και πως η *πάφα πούφα* ήταν μαγική».

«Ωω», είπε ο Γκούγκου.

«Μόλις άρχισε να την καπνίζει καθώς απομακρυνόταν, συνειδητοποίησε πως κάτι δεν πήγαινε καλά. Ο καπνός άρχισε να γίνεται όλο και πυκνότερος και τον τύλιξε σαν ομίχλη με αποτέλεσμα να μην ξέρει πού πηγαίνει. Έτσι, χάθηκε και περιπλανιόταν μέσα στο δάσος μην μπορώντας να βγει από αυτό. Το μόνο πράγμα που έβλεπε ήταν η σκιά του, η οποία μια μεγάλωνε και μια συρρικνωνόταν καθώς περνούσαν οι μέρες – ναι, οι μέρες. Έτσι νόμιζε δηλαδή, πως ήταν μέρες· στην πραγματικότητα ήταν χρόνια. Έπειτα από πολύ καιρό και ατέλειωτες περιπλανήσεις, συνάντησε ξανά τον γέροντα. “Ορίστε το ξύλο σου που καπνίζει”, του είπε με αναφιλητά. “Τώρα λύσε τα μάγια και άφησέ με να φύγω, σε ικετεύω!” Ο γέρος τον κοίταξε στα μάτια. Είδε πως το αγόρι δεν είχε κακία και πως είχε καλή καρδιά. Είδε, επίσης, πως είχε μετανιώσει και πως είχε πάρει το μάθημά του. Έτσι ο γέρος έλυσε τα μάγια και τον ελευθέρωσε».

«Και μετά;» είπε ο Μέμε.

«Μετά, ο Γουργούρης έτρεξε στο σπίτι γρήγορα σαν την αστραπή, γιατί ανυπομονούσε να δει την Μπέλα. Αλλά με το που βγήκε από το δάσος, παρατήρησε ότι κάτι είχε αλλάξει. Εκεί όπου ήταν ένα λι-

βάδι με καλαμπόκια τώρα υπήρχε ένα μικρό σπίτι με έναν κήπο. Εκεί όπου υπήρχε μια βαρκούλα η οποία τον μετέφερε από τη μια όχθη του ποταμού στην άλλη, υπήρχε μια μεγάλη πέτρινη γέφυρα. Οι άνθρωποι που συναντούσε φορούσαν περίεργα ρούχα και καπέλα που δεν είχε ξαναδεί και, όταν ζήτησε οδηγίες για να βρει τον δρόμο, κανείς δεν τον καταλάβαινε και του απαντούσαν σε μια γλώσσα που του ήταν άγνωστη. Τελικά, έφτασε στο σημείο όπου κάποτε ήταν το σπίτι της Μπέλα και έβγαλε μια απελπισμένη κραυγή – στη θέση του υπήρχε ένα ερείπιο. Έτρεμε σύγκορμος και τραβούσε τα μαλλιά του – είχαν περάσει αιώνες από τη μέρα που είχε πάει να μαζέψει γαλάζια λουλούδια για το νυφικό της και οι νεράιδες την είχαν πάρει μακριά από καιρό».

«Δηλαδή δεν παντρεύτηκαν τελικά;» ξεροκατάπιε ο Γκούγκου.

Ο μπαμπάς του Πίπη κούνησε το κεφάλι του αρνητικά.

«Τι λυπτερή ιστορία», είπε ο Μέμε. «Κι όλα αυτά για ένα ηλίθιο, κλεμμένο κομμάτι ξύλο».

«Και μια υπόσχεση που δεν τηρήθηκε», πρόσθεσε ο Ντόντο.

«Τι συνέβη στον Γουργούρη;» ρώτησε ο Πίπης με τσιριχτή φωνούλα.

Ο μπαμπάς του τον κοίταξε έντονα. «Συνεχίζει να ζει τη μίζερη ζωή του έξω από το δάσος. Τώρα πια είναι ένας πολύ θυμωμένος άντρας και έχει γίνει ληστής. Αυτός και η συμμορία του –Αρπακτικές Καρα-

κάξες τούς αποκαλεί ο κόσμος– είναι ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής».

«Ληστεύουν τους ανθρώπους;» ρώτησε ο Μπάμπα.

«Ναι, αγάπη μου», πετάχτηκε ξαφνικά η μαμά. «Ληστεύουν, χτυπούν, απαγούν, αλλά και σκοτώνουν ξένους».

«Γι' αυτό τον λόγο δεν πρέπει ποτέ να ξεμυτίσετε από το δάσος», είπε ο μπαμπάς του Πίπν. «Είναι πολύ επικίνδυνο. Το καταλάβατε, παιδιά μου;»

Τα πέντε πιθηκάκια έγνεψαν καταφατικά.

«Λοιπόν, Πίπν, θα το επιστρέψεις αυτό στον ιδιοκτήτη του;»

«Βεβαίως, μπαμπά», είπε όλο ειλικρίνεια το πιθηκάκι, αλλά μόλις έστρεψε το βλέμμα του χαμογέλασε πονηρά. «Θα το κάνω. Θα το κάνω αμέσως».

Άρπαξε την πίπα και με μερικά επιδέξια άλματα χάθηκε από μπροστά τους για να βρει ένα μέρος όπου θα μπορούσε να την κρύψει για να την καπνίσει ανενόχλητος κάποια άλλη μέρα.

Ο Πίπης δεν είναι σαν τους τέσσερις αδελφούς του ή τα υπόλοιπα πιθηκάκια που ζουν στο δάσος του Χαλαμπαλού: έχει γυαλιστερό ροζ τρίχωμα κι έναν σκανταλιάρικο χαρακτήρα που τον μπλέκει σ' ένα σωρό περιπέτειες.

Εδώ τον βρίσκουμε να χάνει την ουρά του από έναν γέρικο κροκόδειλο, να καταλήγει υπηρέτης ενός νεαρού αφέντη, να πέφτει στα χέρια ιπτάμενων ληστών και να γίνεται αυτοκράτορας σε δυο φυλές πιθήκων.

Ένα λογοτεχνικό κόσμημα της παιδικής λογοτεχνίας, διασκευή της ιστορίας του Κολόντι, με υπέροχη εικονογράφηση, που θα ενθουσιάσει τα παιδιά.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ **ΦΡΟΥΤΑ**

ΜΠΑΝΑΝΑ
2-4 ΕΤΩΝ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΤΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΦΡΑΓΟΥΛΙΤΣΑ
5-6 ΕΤΩΝ

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' Δημοτικού

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
7-8 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ
Από 2.000 λέξεις
Β & Γ' Δημοτικού

ΛΩΤΟΣ
9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ
Από 3.000 λέξεις
Δ & Ε' Δημοτικού

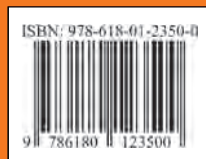

ΣΙΝΟΜΗΛΟ
11+ ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Από 10.000 λέξεις
Ε & ΣΤ' Δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 19883